

Hi Y'all,

Welkom bij nieuwsbrief nummer 8 van Boi.

Vragen en opmerkingen

Nog steeds geen vragen, wel wat opmerkingen over de Yat-quiz. Vooral dat hij zo duidelijk leek, en tenslotte toch iets heel anders betekende. Nou ja, dat was dus de grap. Dus meteen door naar de volgende

Yat-quiz

Een iets gemakkelijkere deze keer. Wat bedoelt een Yat als hij zegt: “Joonyah”.

Mardi Gras, hoofdstuk 2

In mijn laatste nieuwsbrief heb ik beloofd deze keer meer in te gaan op de *floats*, de praalwagens dus.

Tot een aantal jaren geleden moest je de rivier oversteken met de ferry, maar tegenwoordig kun je er op je fietsje heen: *Blaine Kern's Mardi Gras World* (vanaf nu te noemen: MGW). Deze MGW is een enorme werkplaats waar allerlei floats worden gemaakt. Je kunt er tegen betaling naar binnen; je krijgt dan een kralenketting om en een half uurtje rondleiding, en zolang je die kralenketting om houdt mag je daarna blijven rondlopen zo veel je wil. Fotograferen verplicht.

Wij zijn er meerdere keren geweest in al die jaren, en het is op basis van wat we daar gehoord hebben dat ik het onderstaande vertel.

Zoek mijn bloem in deze *float*.

Blaine Kern is de man die nagenoeg een volledig monopolie heeft op het bouwen van praalwagens. Hij is er ooit mee begonnen toen hij een zakelijk kansje zag, een *business opportunity*, en omdat hij de enige was en bleef heeft hij inmiddels zoveel ervaring en kunde dat concurrentie nauwelijks nog zin heeft.

MGW maakt inmiddels zelfs de poppen—en soms zelfs animatronics—van Disney Land en -World.

Elke *Krewe*¹ komt bij Blaine en zijn MGW terecht. De grote Krewes voor nieuwe praalwagens, de kleine voor afdankertjes van vorige jaren. Daardoor is MGW het hele jaar bezig met bouwen. Voor kerst moeten de wagens klaar zijn, en vanaf nieuwjaar begint het werk aan de wagens die over 14 tot 15 maanden gebruikt gaan worden. Jawel, men loopt eigenlijk altijd een jaar voor.

De echte superkrewes² willen dan uiteraard iets dat hen op de kaart zet. Meerdere verdiepingen, langste-hoogste-duurste—als er maar -ste achter staat.

De rondleiding vertelt altijd met veel verve over “de langste”. Om een *float* te mogen heten—let op het enkelvoud—moet het geheel door één enkele krachtbron worden voortgetrokken. Zolang dat het geval is, zelfs als het een monstertruck is zeg maar, mag je spreken over een praalwagen in enkelvoud. De langste ooit was veertien (VEERTIEN! 14!) wagens lang. Dat kon maar 1 kant op, dus die werd bij het meer opgesteld en ging toen de hele Canal Street af naar de rivier; alsmaar rechtdoor want bochten maken kon niet.

Zie ook de site van MGW (klik op vorige blz). Ga Sneak Peak > Mardi Gras Parades. De laatste foto in die reeks: ik tel vijf wagens achter de tractor, waarvan drie met twee verdiepingen.

Een andere manier om je te onderscheiden is met verlichting. Al in 1992 maakte ik in MGW foto's van *floats* die in Nederland nog steeds niet hun gelijke kennen. Volledig met duizenden LEDs bekleed, die in golven en regenbogen over de gehele wagen brandden. Machtig mooi.

En dan kun je jezelf natuurlijk ook nog op de kaart zetten met de hoeveelheid leden (de volledig vrouwelijke Krewe Nyx meent daarom ook aanspraak te mogen maken op de term Superkrewe, met haar 2200 leden), of met hoeveelheid *throws*.

Throws zijn de kadootjes die vanaf de floats naar het publiek worden gegooid. Ik had het er in nieuwsbrief 3 al kort over, je weet wel met die ladderstoel oftewel *Parade Chair*.

Throws, kadootjes dus. En er wordt wat over je uitgeplempt als je langs zo'n Parade staat zeg! Op een tentoonstelling een aantal jaren terug stond een “aquarium” waarin een gemiddelde hoeveelheid throws verzameld lag die—komt-ie, let op—per deelnemer werd gegooid. Dat aquarium was een kuub! Een kuub per deelnemer! Als je bedenkt dat een gemiddelde wagen zo'n dertig berijders heeft, dat is dan al dertig kuub per wagen!

Het is een complete industrie, die throws. Van elke deelnemer wordt verwacht dat hij/zij \$1000,- tot \$2000,- te spenderen³ heeft aan throws. Dat geld kan hij “inleveren” bij [The Plush Appeal](#), [The](#)

1 Carnavalsverenigingen heten hier Krewe, een verbastering van Crew. Volgende keer vertel ik meer over Krewes.

2 Volgens de Mardi Gras Guide (zie nieuwsbrief nummer 6) zijn dat er vier: Endymion, Rex, Orpheus en Bacchus.

3 New Orleans Carnival Krewes, The History, Spirit & Secrets of Mardi Gras, Rosary O'Neill, The History Press 2014, ISBN 9781626191549

[Mardi Gras Spot LLC](#) (als je op “home” klikt op die site zie je die float met LEDs; maar de fotograaf heeft geflitst dus het is niet donker genoeg). Onze vriend Darron heeft ons mee genomen naar The Plush Appeal omdat Nicole wat versiering zocht voor ons shotgunnetje, dus ik kan uit eerste hand vertellen. Kralen, bekers, knuffeltjes, munten, allemaal handig verpakt in grootverbruikerszakken. En als die zakken onverhoopt uitverkocht lijken dan staat er a la Ikea nog een hele pallet klaar op de tweede stelling. Dus ja, een pallet kan ook, als je meteen klaar wil zijn—en je credit card bij je hebt...

Ik heb echt spijt dat ik mijn fototoestel niet bij me had. Misschien dat Darron nog eens met ons wil rijden?

Elke belangrijke Parade/Krewe heeft dan ook nog zijn eigen *signature*, “gezicht” wat betreft de throws. Rex heeft bijvoorbeeld van oudsher altijd *doubloons* gegooid, “gouden” aluminium munten met jaartal en dergelijke.

Volgens de Mardi Gras Guide moeten we opletten voor – bij:

Kokosnoten	–	Zulu
Schoenen	–	Muses
Doubloons	–	Rex
Pauwenveren waaiers	–	Oshun
Pom-poms en frisbees	–	Cleopatra
Handversierde tomahawks	–	Choctaw
LED hoeden en maskers	–	Orpheus

Met name de kokosnoten van Zulu en de schoenen van Muses zijn enorm gewild. De kokosnoten omdat die je *persoonlijk* worden aangereikt en dus niet gegooid, en de schoenen omdat de dames van Muses een heel jaar lang bezig zijn die te versieren. Ze zijn dus ook absoluut niet om te dragen, je krijgt bovendien maar één schoen, geen paar!

Vandaag (zaterdag 23 januari) hebben we onze eerste Parade meegemaakt. De Krewe du Vieux⁴ is, en dan houd ik me in, voor volwassenen. En dan nog. Mijn moeder is een volwassene, maar mam: volgende keer graag niet meelesen.

Want de foto's zijn nog niet klaar, dus dat houd je te goed. Plus ik spaar mijn moeder een hartverzakking.

The OffBeat Awards

[OffBeat](#) is een tijdschrift dat volledig aan de muziek van New Orleans gewijd is. Elke maand een nieuwe editie met agenda, interviews, recensies, foto's, verzin het maar. In glossy-formaat en doorgaans tegen de 60 blz dik. Uitzondering is de mei-editie, die is drie keer zo dik vanwege het Jazz Fest. Kom ik later op terug.

Waar het om gaat is: die OffBeat is gratis. Elke winkel en kroeg heeft wel een hoekje waar je de stapel met de laatste editie kunt vinden. Net geen huis-aan-huis-blaadje, want je moet hem zelf halen, maar toch: een gratis maandblad over lokale muziek, in een stad die ongeveer evenveel inwoners telt als Utrecht. Zie je dat in Utrecht al gebeuren? Na drie maanden een jammerlijke dood gestorven verwacht ik, hier viert OffBeat bijna zijn dertigste verjaardag (28 nu).

De website is razend populair overal ter wereld—maar wij zijn uiteraard per post geabonneerd op de papieren editie. Alleen nu even niet.

Iets minder lang organiseert diezelfde OffBeat ook de OffBeat Awards, voluit 2015 Best of the Beat Awards. Nominaties doet OffBeat, maar het grote publiek (papier en online) kiest wie de prijs ontvangt.

En de uitreiking is in januari. En daar waren we bij.

Omdat genomineerden en hun collega-musici hier allemaal bij willen zijn sta je op zo'n avond dus schouder aan schouder met al je idolen. “Hee, kijk, Benny Jones is er ook, daar loopt de Wolfman”.

4 Amerikanen kennen absoluut geen Frans, dus bij hen rijmt dit: Kroo doo Voo. Ik doe geen moeite, laat ze maar.

“En daar staat Rockin' Dopsie Jr. Hmm? Nee, jij bedoelt zijn broer Dwayne”.
En zelfs, ik lieg niet: “Ach kijk, daar is de moeder van Matt Perrine”.
Als een kind in een speelgoedwinkel zeg maar. En te bescheiden om al dat speelgoed aan te spreken...

Op de volgende bladzijden een fotografische impressie.

De Yat Quiz – oplossing

Als een Yat “Joonyah” zegt bedoelt hij “Junior”.

Later!

Je ontvangt deze nieuwsbrief omdat je je hebt opgegeven bij nola16bingelder@gmail.com.

Aan- of afmelden kan door een berichtje te sturen naar dit adres met het woord “aanmelden” of “afmelden”.

Doorsturen van dit bericht mag, maar we hebben wel moeite met sociale media. Het hoeft niet op Facebook te staan dat wij zo lang van huis zijn. We zouden het fijn vinden als je dat respecteert.

Teruglezen kan ook. Klik op het onderstaande nummer om een oudere nieuwsbrief te lezen:

[08 \(Boi\)](#)

[07 \(Nicole\)](#)

[06 \(Boi\)](#)

[05 \(Boi\)](#)

[04 \(Nicole\)](#)

[03 \(Boi\)](#)

[02 \(Nicole\)](#)

[01 \(Boi\)](#)

Ontvangst met—uiteraard—een Brass Band

In de prijs inbegrepen: zeker twintig restaurants die hun specialiteit serveren in de hoop dat je daar nog eens terug komt.

Ms Jan Ramsey, oprichter, uitgever en hoofdredacteur van de OffBeat.

Trotse Walter Wolfman Washington. Verdiende prijs, als je het mij vraagt.

Moeder Perrine komt de prijs ophalen omdat zoon Matt op toernee is.

En tja, als al je artiesten op toernee zijn krijg je als producer/uitgever wel een doos vol...

Na afloop uiteraard concerten, van Wolfman...

...Roddie Romero...

...Wolfman en ??? (naam niet gehoord maar wow, wat kon ze zingen zeg!)

...

Ja, ze heeft echt indruk gemaakt.
En de belichting was perfect natuurlijk.

Cyril Neville deed mee aan een Tribute voor onlangs overleden Allen Toussaint...

...alsmede het achtergrondkoor van Mr Toussaints band.

Johnny Sketch speelde tenslotte uit het oeuvre van Life-Time Achievement Award winnaars The Radiators.

...en soms is de belichting wat minder flatterend...

Later!